

ബാബു അപരാഹനവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റാം കൃടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവതരിച്ചിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബുയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ നവംബർ 11, 2003

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 22B

ആഗസ്റ്റ് 2003

വിദ്യയുടെ രഹസ്യം

അപ്പോൾ തൊൻ പറഞ്ഞു, “ഭാഗവതത്തിൽ പ്രഹ്ലാദൻ എന്നൊരു കമാപാത്രമുണ്ടാണോ. ഈ ബാലനായ പ്രഹ്ലാദൻ തന്റെ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞു, ‘അല്ലയോ പിതാവേ, എനിക്ക്

സകല അറിവുകളുടെയും മർമ്മം(സംസ്കൃതത്തിൽ, മർമ്മം എന്നാൽ രഹസ്യം)അറിയാം.”

ബാബു എൻ്റെ കഴുത്തിനു പിടിയിട്ടു! അവിടുന്ന് ആരാൺതു, “മർമ്മം എന്നതിന് അർത്ഥം എന്താണ്?”

തൊൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, സാരം.”

പ്രഹ്ലാദൻ പറഞ്ഞത് തനിക്ക് വിദ്യയുടെ മർമ്മം അറിയാം എന്നാണ്, അതിന് അർത്ഥം അവന് വിദ്യയുടെ സാരം അറിയാം എന്നാണ്.

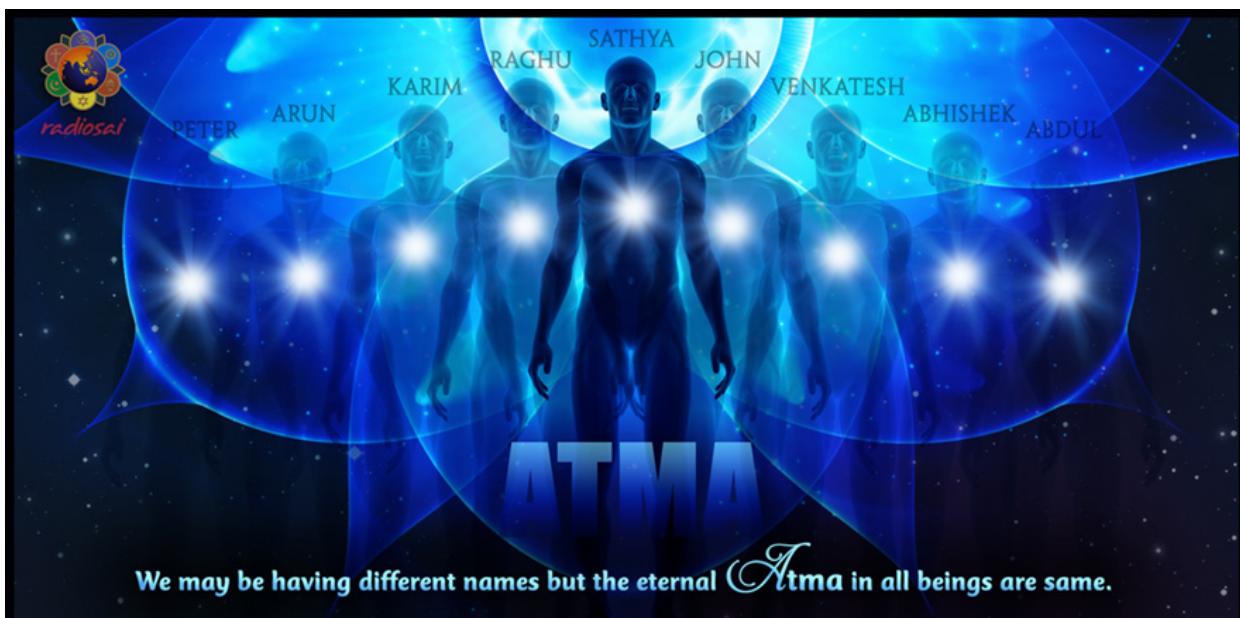
ബാബു അരുളി, “അല്ല. സാരം അല്ല ആത്. അതോരു രഹസ്യമാണ്. മർമ്മം എന്ന

തിനർത്ഥം വിദ്യയുടെ രഹസ്യം എന്നാണ്.”

എനിക്ക് അവിടുന്ന് എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു, “ഓ, അതേയോ, ഈനി എന്നോട് പറയു വിദ്യയുടെ രഹസ്യം എന്താണ്?” (ഒളി)

എന്താണ് തൊൻ പറയുക? “സാമീ, എൻ്റെ ഓർമ്മയിലുള്ളതൊഴികെ മറ്റ് ധാതൊനും എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവിടുന്ന് അരുളിയിട്ട് എനിക്ക് ശ്രവിക്കാനും പരിഭ്രാഷ്ട്രപ്പിച്ചതൊനും ഇടയായതൊഴികെ മറ്റാനും എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എനിക്കെന്തു ചെയ്യാനാവും, സ്വാമീ?”

അവിടുന്ന് അരുളി, “അതിൽ തെറ്റാനുമില്ല. നിന്നക്കരിയാവുന്നത് പറയു. കേൾക്കേടു!” തൊൻ സംസാരിക്കണമെന്നുതനെ അവിടുന്ന് നിർബന്ധിച്ചു.

“ശരി, സ്വാമീ, തൊൻ അവിടുതെത്തനെ കവിത ഉല്ഘരിക്കാം. ഒരിക്കൽ അവിടുന്ന് അരുളി: ‘ലോകത്തെ സകല പുണ്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും സാരം ഒരോറു വാചകത്തിലോതുക്കാം. വിദ്യയുടെ സാരം അതാണ്. എന്താണ്ട്? എല്ലാവർിലും കൂടികൊള്ളുന്നത് ഒരേ ആത്മാ വാൻ. നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ള ആത്മാവുതനെന്നയാണ് ഓരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളിലുള്ളത്. ഇതാണ് വിദ്യയുടെ സാരം.’ ഓ സ്വാമീ, എത്ര ലളിതമാണ്!”

അപ്പോൾ സ്വാമി വീണ്ടും കൂടിച്ചേർത്തു, “ശരി! നിന്നക്കരിവുള്ളത് പറയുന്നതിന് നീയെ നിന്ന് മടിക്കുന്നു? നിന്നക്ക് ശരിയെന്ന് തോനുന്നത് പറയുന്നതിന് നീയെന്തിനാണ് പേടി കുന്നത്? ശരിയായ മറുപടിയാണ് നീ പറഞ്ഞത്.”

സമത്വത്തിലേക്കുള്ള പാത ആത്മാനോഷണം

അപ്പോൾ സ്വാമി അരാത്തു, “കോളേജിൽ എന്നായിരുന്നു വിശ്വേഷം?”

“സ്വാമീ, കോളേജിൽ നൈറ്റിങ്ക് ഒരു സിനോസിയമുണ്ടായിരുന്നു.”

അപ്പോൾ അവിടുന്ന് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനാരംഭിച്ചു, “സിനോസിയം എന്നാണ്?”

“സ്വാമീ, സിനോസിയം എന്നാൽ ഒരോറു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, വിവിധ വീക്ഷണങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത അവതാരകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനം, ഒരു പ്രക്രിയ ആണ്. വിഷയം ഒന്നേ ഉണ്ടാവു. ഒരോറു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പല ആളുകൾ വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.”

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ മൂല്യവിന്ദ്യാസം-പുർണ്ണചന്ദ്ര ഓഡിറോറിയത്തിലെ നാഷണൽ സിനോസിയം
1987 സെപ്റ്റം.24-26 .സോ.എ.സി.ജി. സുദർശൻ ആദ്യക്ഷം വഹിക്കുന്നു

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “അല്ല, നിനക്ക് തെറിപ്പോയി. ശരി, ഇനിയും, ഇനിയും?” (ഉഠി)

“അപ്പോൾ സ്വാമീ, സിനോസിയം മറ്റൊന്ന്?”

അപോൾ സ്വാമി അരുളിച്ചെയ്തു, “നിനക്ക് തെറ്റി. സിദ്ധോസിയം എന്നത് വിജയമല്ല. നീ പറഞ്ഞത് ഒരേ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകൾ എന്നാണ്. നിനക്ക് തെറ്റി പ്രോയി. വൈരുഖ്യമല്ല സിദ്ധോസിയം. സിദ്ധോസിയം എന്നത് എക്കുമാണ്. സിം(S-γ-m) എന്നാൽ, ‘ഒരുമ’. ‘സിദ്ധോസിയം’ എന്നാൽ ആളുകൾ ഒരുമിക്കുനിടം. നീ പറഞ്ഞതു പോലെ, അവർ കലഹിക്കുനിടം അല്ല. (ചിറ)

“ഒ അങ്ങനെയോ, സ്വാമീ, അതു ശരി.”

ഇപ്പോരമാണ് ഭഗവാൻ അരുളിയത്.

ആത്മാനോഷ്ണം മാത്രമാണ് സമയത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം

“സ്വാമീ, താനെന്നതാണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ഈ സമത്വവോധം അനുഭവിക്കാനായി താൻ എന്തു പരിശീലനമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്?”

എനിക്ക്, തൊൻ സ്വാമിയെ പ്രകോപിപ്പിച്ച്, ഈ വിഷയത്തിൽ അവിടുന്ന സംസാരിക്കുന്ന തിനായി, എനിക്ക് തിരിച്ച് കുറച്ചുകൂടി ‘പ്രഹരങ്ങൾ’ കിട്ടുന്നതിനായി, (ശിര)കുറേക്കൂടി കാര്യങ്ങൾ പറത്തു.

“സാമീ, ആളുകൾ പറയുന്നത് ജപം അമവാ തപല്ല്, യൃനം, പുജ അമവാ ആരാധന, പ്രാർത്ഥന ഈ സമയം നേടുന്നതിനുള്ള വ്യത്യസ്ത മാർഗങ്ങളാണെന്നാണ്, വ്യത്യസ്ത ആദ്യാത്മികചര്യകളാണെന്നാണ്. ഇതിലേതാണ് ഞാൻ പിന്തുടരേണ്ടത്?”

സ്വാമി പറയ്തു, “ഇതൊന്നുമല്ല.” (പിരി)

“ഇതൊന്നുമല്ല?”

“അരുള്”

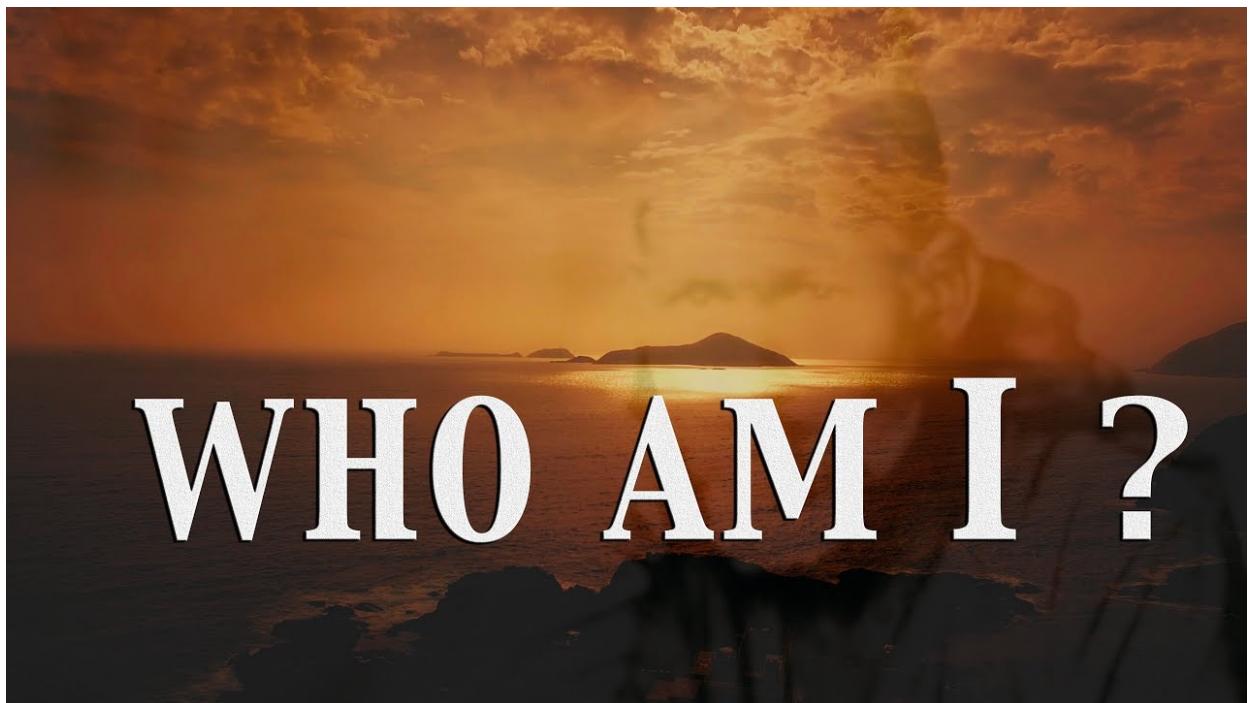
“സുംഘി, അപ്പോൾ താനെന്നൊന്ന് ചെയ്യേണ്ടത്?” (പിരി)

ബാബു പറഞ്ഞു, “അനേപോഷണം, അനേപോഷണത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം: നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോട് ചോദിക്കുക, “താൻ ആരാൻ്?” താൻ ശരീരമല്ല, താൻ മനസ്സല്ല, താൻ ബുദ്ധിയുമല്ല. താൻ ആത്മാവാകുന്നു.”

“ആത്മാനേപോഷണം മാത്രമാണ് സമത്വം നേടാനുള്ള ഒരേയൊരു വഴി.” ഇതാണ് ബാബു അറിയിയത്.

പക്ഷേ ആ വേളയിൽ നിറുംവിഭാഗം താനാഗ്രഹിച്ചില്ല. “അപ്പോൾ, സ്വാമീ, ധ്യാനം കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല എന്നാണോ അവിടുന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? പുജയെങ്കെ പാഴ്വേലയാണെന്നാണോ അവിടുന്ന് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? അപ്പോൾ എനി കിരീതാക്കൈ നിർത്താമോ?”

അപ്പോൾ ബാബു പറഞ്ഞു, “വേണ്ട. ഇതെല്ലാം നിനെ ആത്മാനേപോഷണത്തിന് യോഗ്യമാ

കിത്തീർക്കുന്നതിനുള്ള പ്രക്രിയകളാണ്.”

താൻ പറഞ്ഞത് വ്യക്തമായെന്നു കരുതുന്നു. ധ്യാനംകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഏകാ ശ്രദ്ധ വളർത്തും, അത് നിങ്ങളെ ആത്മാനേപോഷണത്തിന് സഹായിക്കും. ആരാധനകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ശുഖമാവുന്നു, ആത്മാനേപോഷണത്തിന് യോഗ്യമാവുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നാം പിന്തുടരുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാക്കേ ഉള്ളിലേക്ക് തിരിയുന്നതിനും ആത്മാനേ ഷണപാതയിലൂടെ മുന്നേറുന്നതിനും വേണ്ട നിലം തയ്യാറാക്കുന്നു, മനസ്സിനെ ഒരുക്കുന്നു. അതാണ് ബാബുയുടെ സവിശേഷത എന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. അവിടുന്ന് ഒരു

കാര്യം അരുളുന്നു; അതേ സമയം, അവിടുന്ന് മറ്റാരു കാര്യം നിശ്ചയിക്കുകയുമില്ല. ആനന്ദത്തിനായി അവയും ആവശ്യമാണ്. അതാണ് ഗ്രബാൻ്റ് ബാബാ. ഞാൻ പറഞ്ഞത് വ്യക്തമായെന്നു കരുതുന്നു.

അതിനാൽ, ഈ ആത്മാനോഷ്ണം വളരെ ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അതിനായി, ധ്യാനം, ഭ്രജന ഒക്കെ ആവശ്യമുണ്ട്. അവ നിങ്ങളെ സജ്ജരാക്കുന്നു, അവ നിങ്ങളെ യോഗ്യരാക്കുന്നു. ഇതാണ് ഗ്രബാൻ്റ് അരുളിയത്.

ജ്ഞാനമാർഗ്ഗത്തിൽ ഭക്തിയും കർമ്മവും ഉണ്ട്

“സ്വാമീ, അതിശയകരം!” | എന്നിട്ട്,

The followers of *jnana yoga* consider the whole universe as the manifestation of God. Believing that Divinity resides in all beings in the form of *Atma*, is called *Jnana*.

“സ്വാമീ, എനിക്ക് ഒരു ചോദ്യം കൂടിയുണ്ട്.”

“എന്താണ്?”

“സ്വാമീ, ആളുകൾ പറയുക അനോഷ്ണമാർഗ്ഗം ജ്ഞാനമാർഗ്ഗം ആണ്, അതാണ് ഏറ്റവും മഹിനീയം എന്നാക്കേയാണ്. അത് ആഖ്യാതമിക്കയും പരമോന്നത തലമാണ്. ഞാൻ ആ വഴിയേ പോയാൽ മാത്രം മതിയോ, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ അത് പരമോന്നതമാ

നാല്ലോ? അതികലും നിൽക്കാത്ത വിമാനയാത്രയാണ്ട്. പോബെയിലോ ഫ്രാങ്കഹർട്ടിലോ എന്തിന് മാറികയെറിഞ്ഞോ? അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. നേരേ പറക്കാം! അതു കൊണ്ട്, സ്വാമീ, ഞാൻ അഥാനയോഗത്തിന്റെ പാതയായ അഥാനമാർഗത്തിലൂടെ നേരേ പോയാൽ പോരേ? ആളുകൾ പരയുന്നത് അതാണ് ഏറ്റവും ഉത്കൃഷ്ടം എന്നാണ്.”

ബാബു പറഞ്ഞു, “വേണ്ട, നിനക്ക് വീണ്ടും തെറ്റി. അഥാനമാർഗത്തിൽപ്പോലും, കർമ്മം ഉണ്ട്. അതിൽ ഭക്തിയും ഉണ്ട്. അഥാനമാർഗത്തിൽപ്പോലും, ഈ രണ്ടുമുണ്ട്.”

കർമ്മം ഇല്ലക്കിൽ കേവലജാതാനം വസ്തുതകളുടെ സമാഹാരം, അറിവ്(knowledge) മാത്രമായിരിക്കും. ഭക്തി ഇല്ലക്കിൽ കേവലജാതാനം നിങ്ങളെ ഗർവ്വ(arrogant)എവരാക്കും. അതുകൊണ്ട്, അഥാനം അതിന്റെ പുർണ്ണത കൈവരിക്കണമെങ്കിൽ, സഹായക്കുതമാവണമെങ്കിൽ, ഭക്തിയും കർമ്മവും ഒപ്പം വേണം. അതാണ് ഭഗവാൻ അരുളിയത്.

ആദ്യാത്മികതയിൽ ഉയർന്ന നിലയോ താണ് നിലയോ ഇല്ല

എതായാലും, മറ്റാരു പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കുന്നതിന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

“സ്വാമീ, ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതിന് എന്നോട് ക്ഷമിച്ചാലും. ആദ്യാത്മിക അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ അമവാ സാധനയിൽ ഏറ്റവും മികച്ചതേത് എന്ന് എനിക്ക് പറഞ്ഞുതരുമോ? എതാണ് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായത്? മറ്റുള്ളവയേക്കാൾ ഉന്നതമായത് എതാണ്?” (എന്തുകൊണ്ടോന്തുകൊണ്ടോ, ജീവിതത്തിൽ ഒന്നന്തൃത്യത്തിലെത്താൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു, നിങ്ങൾക്കരിയാമല്ലോ, അതാണ് ഞാൻ തിരക്കിയത്, “എതാണ് ഏറ്റവും മികച്ചത്? ദയവായി എന്നോട് പറഞ്ഞാലും” എന്ന്)

ബാബു പറഞ്ഞു, “ആദ്യാത്മികതയിൽ, ഓരാൾ ഉയർന്ന തലത്തിലാണെന്നോ മറ്റാരുവൻ താണ് തലത്തിലാണെന്നോ ഇല്ല എന്നത് എല്ലായ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുക. ഉയർന്ന തലം, താണ് തലം, അങ്ങനെയാനുമില്ല. ഉയർന്നത്, താണ്ട് എന്നതോക്കെ ലഭകികവ്യവഹാരത്തിൽ, ലഭകികാർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മത്സര, താരതമ്യ പദ്ധതിളാണ്. പക്ഷേ, ആദ്യാത്മികതയിൽ ഉന്നതമെന്നോ നീചമെന്നോ ഇല്ല. ഉയർന്ന തലം, താണ് തലം, ഇങ്ങനെയാനുമില്ല. എല്ലാം ഒരുപോലെയാണ്. ഇതാണ് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.”

“സ്വാമീ, തൊനിൽ എങ്ങനെ അറിയും? തൊൻ ഒരു കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എൻ്റെ വിചാരം എന്ന് മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ഉയരെയാണ് എന്നാണ്.” (ശിരി)

അപ്പോൾ ബാബു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ മുട്ടോളം വെള്ളത്തിൽ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവരെയും കാണുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യാം. നിങ്ങൾ കഴുത്തറ്റം വെള്ളത്തിൽ നിൽക്കുകയാണെങ്കിലും അപ്പോഴും നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവരോടും സംസാരിക്കാം. നിങ്ങൾ സ്വയം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ഗിപ്പോവുകയാണെങ്കിലോ, നിങ്ങൾക്ക് ആരു മായും ഒന്നും സംസാരിക്കാനാവില്ല. (ശിരി) ഇതേപോലെ, പരമാനുഭവം മാനമാണ്. ഉയർന്നതെന്നും താണതെന്നും ഒക്കെ നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നിടത്തോളം, നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ലഭ്യമായിട്ടുണ്ടാവില്ല. നിങ്ങൾ ധാതോരു തരത്തിലുള്ള താരതമ്യവും കുടാതെ മഹാിയായി ഇരിക്കുന്നോൾ, നിങ്ങൾ നിശ്ചിബ്ദരായി ഇരിക്കുന്നോൾ, അത് സമത്വത്തിന്റെ, ഏകതയുടെ, ഒരുമയുടെ സാഹിത്യമാണ്.” ഇപ്പോൾ ഭഗവാൻ അരുളിയത്.

ആത്മാനോഷ്ഠണത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം, എന്ന് എന്തായിത്തീരും?

“ഈനി മറ്റാരു ചോദ്യം, സ്വാമീ.”

“ശരി, എന്താണത്?”

“സ്വാമീ, ഈതൊക്കെ വളരെ നല്ലത്. ആത്മാനോഷ്ഠണത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം, ആത്മസാക്ഷാത്കാര (realising the Self)ത്തിനുശ്രേഷ്ഠം, എനിക്ക് എന്താവും സംഭവിക്കാൻ പോവുന്നത്?” (ശിരി) എം.എസ്.സി. കിട്ടിയതിനു ശ്രേഷ്ഠം എന്തു സംഭവിക്കും? നിങ്ങളോരു ലക്ചറിൽ ആവും. പി.എച്ച്.ഡി കിട്ടിയതിനു ശ്രേഷ്ഠം, എന്തു സംഭവിക്കും? നിങ്ങളോരു പ്രഫസർ ആവും. അതുപോലെ, ആത്മാനോഷ്ഠണത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം, എനിക്കെന്നൊന്ന് സംഭവിക്കാൻ പോവുന്നത്? ഈതിനു ശ്രേഷ്ഠം എന്ന് ആരാവാനാണ് പോകുന്നത്?”

ബാബു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അരുളി, “നീ ആരുമായിത്തീരാൻ പോവുന്നില്ല. (ശിരി) ആയിത്തീരാൻ ഒന്നുമില്ല താനും.” (ശിരി)

“ഓ അതേയോ. സ്വാമീ, അതെങ്ങനെ?”

ബാബു അരുളി, “കൽക്കണ്ണം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു തത്ത കടലിന്റെ ആഴമറിയാനായി കൊതിച്ചു എന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ഈ തത്ത, കൽക്കണ്ണം കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്, മെല്ലി സമുദ്രത്തിന്റെ അരികിലേക്ക് നീങ്ങി, അതിനെന്തെ ആഴമുണ്ടന്നറിയാനായി സമുദ്രത്തിനുള്ളിലേക്ക് മുങ്ങാകുഴിയിട്ടു. അങ്ങനെ പരതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, അത് അലിന്തുതീർന്നു.

ഇതേപോലെ, ആത്മാനോഷണപ്രകിയയ്ക്കിടയിൽ, നിങ്ങൾ വിസ്മൃതരാവുന്നു; നിങ്ങൾ പൊയ്യോവുന്നു. നിങ്ങൾ ബുഹര് പ്രപഞ്ചവുമായി ഒന്നാവുന്നു. നിങ്ങൾ അനന്തവുമായി ചേരുന്നു. നിങ്ങളും വിശ്വവും ഒന്നായിത്തീർന്നു. ‘എനിക്കിത്യു കിട്ടി, എനിക്കിത്യു കിട്ടി; ഞാൻ ഇതായിത്തീർന്നു, ഞാൻ അതായിത്തീർന്നു’ എന്നാക്കെ പറയാനായി നിങ്ങൾ വേറിട്ടു നിൽക്കില്ല. അതുകൊണ്ട്, ‘എനിക്കിത്യു കിട്ടി, ഞാൻ അതായിത്തീർന്നു’ എന്നാക്കെ പറയുന്നവർക്ക് അജ്ഞാനമല്ലാതെ മറ്റാനും കിട്ടിയിടില്ല.”

സാമിത് വളരെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പരിചിതമായതിന് അപരിചിതമായതിനെ എന്നെന്ന അറിയാൻ?

അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു, “സ്വാമീ, ഒരു ചോദ്യം, ദയവായി. എന്നോട് ക്ഷമിച്ചാലും, സ്വാമീ. ജേന്നവേള വളരെ അടുത്തു എന്ന് എനിക്കറിയാം, പക്ഷേ ഈ ചോദ്യം വീണ്ടും ഉന്നയിക്കാൻ എനിക്ക് അവസരം കിട്ടുമോയെന്ന് എനിക്ക് അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഈ അവസരം കൈകലാക്കാൻ എന്നെ അനവദിച്ചാലും.”

“സ്വാമീ, ആത്മാവ് അപരിചിതമാണ്. ഞാൻ പരിമിതനാണ്. ഈശ്വരത്വം അത്രമേൽ ബുഹരത്തും അതിരില്ലാത്തതുമാണ്. ഞാൻ അതിരുള്ളവനാണ്. എങ്ങനെന്നയാണ് അതിരുള്ളവന് അതിരില്ലാത്തതിനെ അറിയാനാവുക? എങ്ങനെന്നയാണ് പരിമിതമായതിന് അപരിമിതമായതിനെ അറിയാനാവുക? അത് സാഖ്യമാണോ സ്വാമീ? എങ്ങനെ?”

ബാബു അരുളി, “അതിരുള്ളവനു മാത്രമേ അതിരില്ലാത്തതിനെ അറിയാനാവുകയുള്ളൂ. പരിമിതമായതിനു മാത്രമേ അനന്തമായതിനെ അറിയാനാവുകയുള്ളൂ, എന്തുകൊണ്ട്

നാൽ അനന്തമായത്(infinite) അനന്തമായതിനെ അറിയുക എന്ന ചോദ്യമേ ഉദിക്കുന്നില്ല. അനന്തം എക്കമാണ്. അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് പരിമിതമാണ്, എന്നാൽ ആത്മാവ്(Self) അനന്തമാണ്. പരിമിതമായ അമ്ബവാ അതിരുള്ള മനസ്സിന്റെ സഹായത്താൽ, നിങ്ങൾക്ക് അപരിമിതവും നിസ്സീമവുമായതിനെ അറിയാനാവണം.”

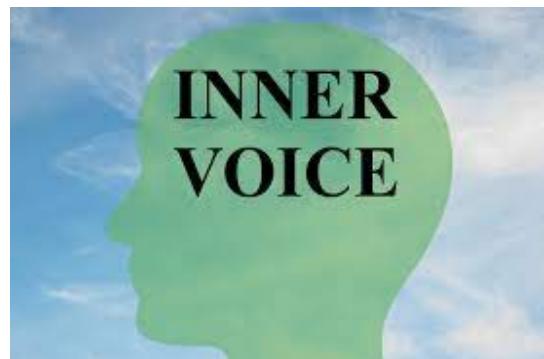
അതിനാൽ, പരിമിതമായതിന്റെ സഹായത്തോടെ, നിങ്ങൾക്ക് അനന്തതയെ അറിയാൻ കഴിയും. പരിമിതമായ മനസ്സ്, അനന്തമായ ആത്മാവിനെ അനുഭവിക്കുന്നതിന് പ്രാപ്തമാവണം. ഈതാണ് ഭഗവാൻ അരുളിച്ചേയ്തത്.

സ്പന്ദനവും ആന്തരാധ്യനിയും

“സാമീ, ഇക്കാലത്ത് നിരവധി ആളുകൾ രണ്ട് സുപ്രധാന പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്, എനിക്കുവെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, അതിൽ യുക്തിയും തോനുന്നില്ല. എന്നാൽ, പരസ്യമായി എനിക്കീ രണ്ടു പദങ്ങളെ തള്ളിക്കളയാനാവുന്നില്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ താൻ ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അജ്ഞന്തനാണെന്ന് അവരെക്കാണ്ട് തോനിപ്പിക്കണമെന്ന് എനിക്കില്ല. ചുരുക്കിയ പക്ഷം താനൊരു വിവേകിയായ മനുഷ്യനാണ് എനെങ്കിലും എനിക്ക് നടിക്കേണ്ടി വരുന്നു, വാസ്തവം അതല്ലെന്നു വരികില്ലോ. ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥമോ അനുഭവമോ എനിക്കില്ല. അവ എന്താണെന്ന് വിശദീകരിച്ചുതുരുമോ, സാമീ?”

സാമി പറഞ്ഞു, “ആ രണ്ട് വാക്കുകൾ എത്രൊക്കെയാണ്? എന്നോട് പറയു.”

“ഒരെണ്ണം ‘സ്പന്ദനം(vibration)’. രണ്ടാമതേതത്

‘ആന്തരാധ്യനി(inner voice)’. ആളുകൾ ഈ രണ്ട് പദങ്ങൾ പറയുന്നു, സ്പന്ദനവും ആന്തരാധ്യനിയും. എനിക്ക് അറിയണമെന്നുണ്ട് സാമീ, ഈ ആന്തരാധ്യനി ഓരോരുത്തിലും ഉണ്ടോ, അതോ ഈത് കുറച്ച് ആളുകളുടെ മാത്രം സ്വത്താണോ?”

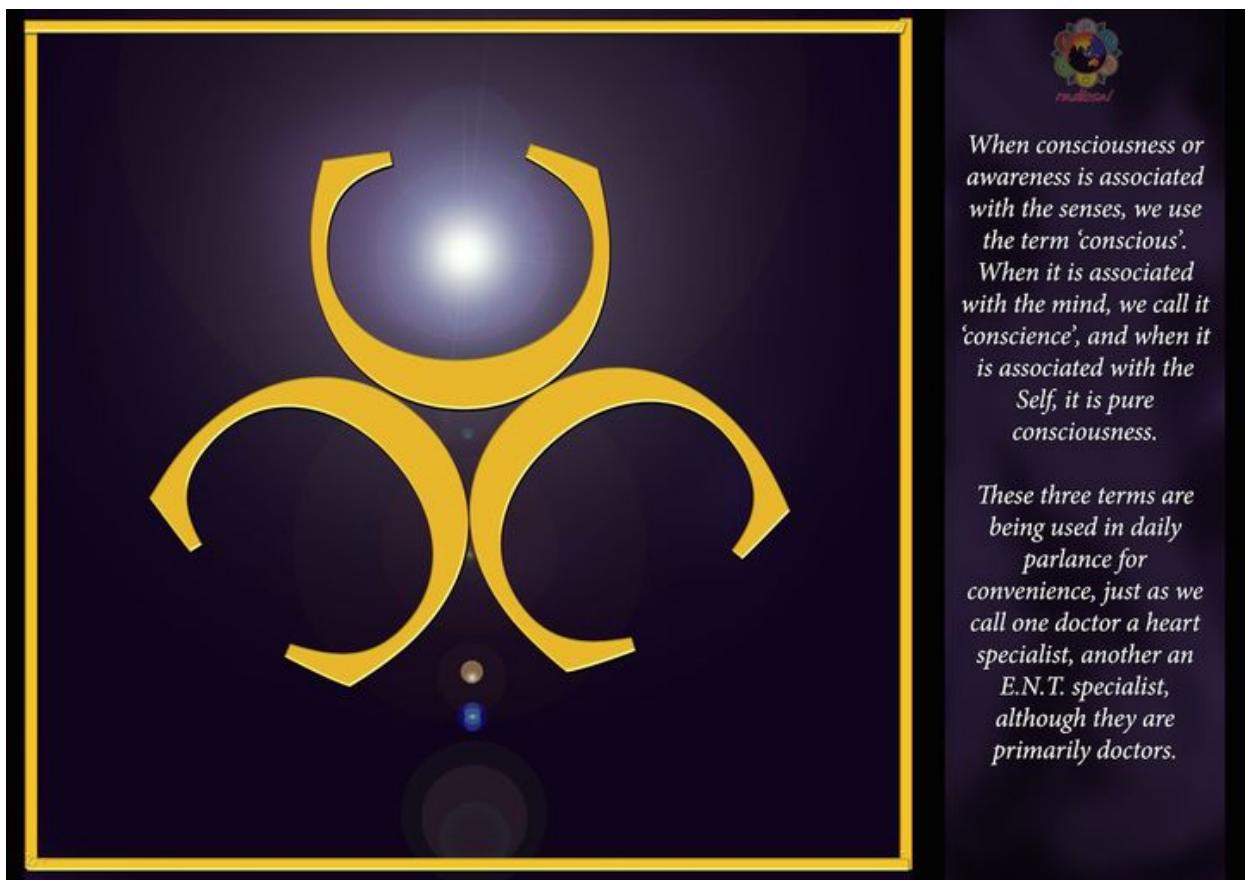
ചില ആളുകൾ പറയും, “സാമി ഈത് എന്നോട് ഉൾവിളിയായി പറഞ്ഞതാണ്.”

“അവിടുന്ന് എന്നോടിത് എന്തുകൊണ്ടാണ് പറയാത്തത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാത്തത്? നിങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ഈ ഉൾവിളിയുള്ളൂ, എനിക്ക് ഉൾവിളി

യില്ല, പുറംവിളി(outer noise)യെ ഉള്ള എന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുവോ? അവിടുന്നതാണ് ഇതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്?

ഈ, ആളുകൾ അവരുടെ താമസം മാറ്റുന്നത് നാം കാണുന്നു. എന്തുകൊണ്ട്? “എനിക്ക് നല്ല സ്വന്നങ്ങൾ(good vibrations) കിട്ടുന്നില്ല.” (എനി)

“ഓ അതേയോ. നിങ്ങൾക്കു സ്വന്നങ്ങൾ കിട്ടുന്നോശ്രി, എനിക്കുവെ അനുഭവിക്കാനാവാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്നങ്ങളുണ്ട്, എനിക്കു സ്വന്നരഹിതനാണ്. താങ്കൾ ഉൾവിളിയുടെ മാറ്റുരാണ്, എനിക്കോ കുറച്ച് ഉൾവിളിയേ ഉള്ളു. ഈതെല്ലാം എന്നാണ് സ്വാമീ? എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ദയവായി ഇതിന്റെ അർത്ഥം എനിക്ക് വിശദീകരിച്ചുതന്നാലും.”

സ്വാമി ലളിതമായ രീതിയിൽ വിശദീകരിച്ചുതരികയുണ്ടായി. നിങ്ങളുടെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കണമെന്നും ആസ്വദിക്കണമെന്നും എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ ആരുംതന്നെ ഇത്തരം മറുപടി തന്നിട്ടില്ല.

അവിടുന്ന് പറഞ്ഞത്, ശരീരത്തിന് ഇന്ദ്രിയങ്ങളുണ്ട്. ഈത് ആദ്യത്തെ തലമാണ്, ഇതിനെന്നാം ‘ബോധം’(Conscious) എന്നു വിളിക്കുന്നു. ‘ബോധതലം’ എന്നാൽ, ഇന്ദ്രിയസഹിതമായ ശരീരം. നാം ഓരോരുത്തരിലും ഭേദവിക്രമമുണ്ട്. ജീവാത്മാവാണ് നിങ്ങൾ ‘പ്രജ്ഞ’(conscience) എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഈനി, ബാബു പറയുന്നത് ‘ബോധ’വും ‘പ്രജ്ഞ’യും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ചരാണ് സ്പൗണ്ടം(vibration) എന്നാണ്. അതുകൊണ്ട്, ‘ബോധ’ത്തിന്റെയും ‘പ്രജ്ഞ’യുടെയും, ഇതിനർത്ഥം ശരീരവും ജീവാത്മാവും തമ്മിലുള്ള, സംഗമബിന്ദുവിലാണ് ന്യൂഡം ഉള്ളവാകുന്നത്. അവിടെയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഈ സ്പൗണ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്.

“അപ്പോൾ, ആന്തരയനിയോ,
സ്വാമീ?”

“പറയാം, ആദ്യം നീ ഈത് മനസ്സിലാക്കു.”

“സ്വാമീ, എനിക്ക് മനസ്സിലായി.
ഈനി, എന്താണ് ആന്തരയനി?”

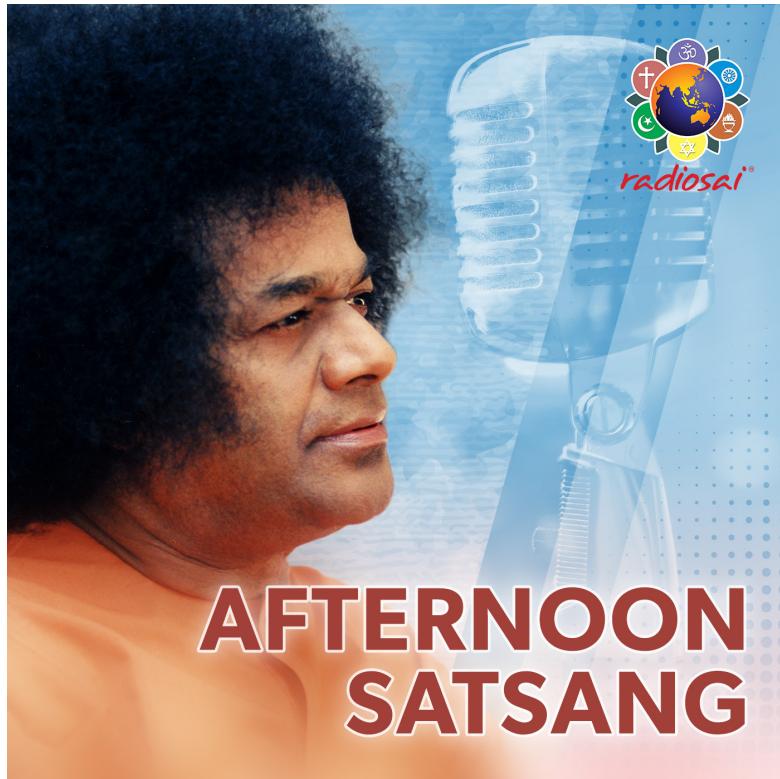
“ജീവാത്മാവ്(individual soul) മനസാക്ഷി(Conscience)യാണ്, ഒ.കെ? അതേസമയം, വിശ്വാത്മാവ്(cosmic or Universal soul) ‘പ്രജ്ഞ’(Consciousness) യാകുന്നു. മനസാക്ഷിയും പ്രജ്ഞയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധനച്ചുരട്ട് ആന്തരയനിയാകുന്നു.”

“ഓ അപ്പോൾ എൻ്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു ആന്തരയനിയും, ഉൾവിളിയും ഇല്ലാത്ത തെന്തുകൊണ്ടാണ്? അത് താനെങ്ങെനെ മനസ്സിലാക്കണം?”

ശ്രീ പറഞ്ഞു, “നീ ജീവാത്മാവിനെ വിശ്വാത്മാവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.”

“അതെങ്ങെന്നയാണ് സ്വാമീ?”

“ഒരു ടംബുർ നിരയെ വെള്ളം എടുക്കുക. ശരി. അത് പുറതേതക്ക് കളയുക! ടംബുർ നിരയെയുള്ള വെള്ളം സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഓഫിക്കുക. എന്ത് സംഭവിക്കും? ഈ ജലവും സമുദ്രജലവും ഒന്നായിത്തീരും.

കേൾക്കാനാവാത്തത്. ഈത് വ്യക്തമായോ? നിനക്ക് സ്വപ്നങ്ങൾ അനുഭവിക്കാനാവാത്തതിനു കാരണം ശരീരത്തെ, ബോധത്തെ മനസാക്ഷിയുമായി, ജീവാത്മാവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്.”

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)